

ὅσας ἀκούει ἄλλων γνώμας, καὶ μὴ ἔχει πώποτε ἰδίαν.

Διὰ τὰ λάθος μικρὸν ὑποῦργημα. Ἐστὶ ἔτοιμος νὰ πράττει αἰωνίως ὡς μηχανή.

Διὰ τὰ γείνηται πτωχός. Ἐστὶ τίμιος καὶ μὴ δι-
δε ὑπονοίας.

Διὰ τὰ γείνηται παράφρων. Λέγει τὰς ιδίας σου
γνώμας, χωρὶς νὰ συμβουλευέσαι τὰς τῶν νομιζομέ-
νων σοφῶν.

Διὰ τὰ γείνηται θυστυχής. Τύπωσε τὰς σκέψεις σου.

Διὰ τὰ γείνηται σκυοφάντης. Ἐκδόσον ἐφημερίδα
καὶ λέγε τὴν ἀλήθειαν.

(Family Herald.)

— Χριστιανός τις ἔμπορος, ἐναπιστεύθη εἰς
καμηληλάτην ὀθωμανὸν ἱκανὰ δέματα μετὰξῆς, διὰ
νὰ τὰ μετακομίσῃ ἀπὸ Ἀλεπίου εἰς Κωνσταντινούπο-
λιν, καὶ ἀνεχώρησε μετ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ καθ' ὁδὸν ἡ-
σθένησε καὶ δὲν ἐδυνήθη ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συνοδίαν,
ἥτις ἔφθασε πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ. Ὁ καμη-
ληλάτης, μὴ βλέπων μετὰ τινος ἐβδομάδας τὸν ἔμ-
πορον, ὑπέθετεν ὅτι ἀπέθανεν, ἐπώλησε τὴν μετὰ
ξὴν καὶ μετέβαλεν ἐπιτήδειμα. Ὁ ἔμπορος ἀφίχθη
τελὸς πάντων καὶ μετὰ πολυχρόνιον ἐρευνᾶν εὔρε
τὸν καμηληλάτην καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν περὶ τῶν
πραγματειῶν του. Ὁ ἀπαιτιῶν προσεποιήθη, ὅτι δὲν
τὸν ἐγνώριζεν, ἀρνούμενος ὅτι ὑπῆρξέ ποτε καμη-
ληλάτης. Ὁ καδὴς, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθη ἡ ὑπό-
θεσις, ἠρώτησε τὸν χριστιανόν· Τί ζητεῖς; — Οὗτος
δὲ ἀπεκρίθη· Εἴκοσι διματὰ μετὰξῆς, τὰ ὅποια παρέ-
δωκα εἰς τὴν ἀνθρωπὸν τοῦτον. — Σὺ δὲ τί ἀποκρί-
νεις εἰς τοῦτο; εἶπεν ὁ καδὴς πρὸς τὸν καμηλη-
λάτην. — Δὲν ἠξούρω τί ἐννοεῖ με τὰ εἴκοσι δέματα
τῆς μετὰξῆς καὶ μετὰς καμηλοῦς· οὐδέποτε εἶδον ἢ
ἐγνώρισα τὸν ἀνθρωπὸν. Τότε ὁ καδὴς, στραφείς
πρὸς τὸν χριστιανόν, ἠρώτησεν, εἰς ἔχῃ ἀποδείξιν
τινα· οὗτος δὲως δὲν ἐδυνήθη νὰ δώσῃ ἄλλην, εἶπε
ὅτι ἡ ἀθένεια ἐκώλυσε αὐτὸν τοῦ ν' ἀκολουθήσῃ
τὸν καμηληλάτην. Ὁ καδὴς εἶπε τότε πρὸς ἀμφο-
τέρους, ὅτι ἦσαν ζῶα καὶ τοὺς διέταξε ν' ἀποσυρθῶσι
στρέψας πρὸς αὐτοὺς τὰ νῶτα· ἐξερχομένων δ' ἀμφο-
τέρων ὁμοῦ, ὁ καδὴς ἐπλησίασεν εἰς παράθυρον, ὁ-
θεν ἐφώνησε μεγαλοφώνως· « Καμηληλάτα, μίαν
λέξιν νὰ σὲ εἰπῶ. » Ὁ ὀθωμανὸς πᾶραυτὰ ἐστρεψε
τὴν κεφαλὴν, μὴ ἐνθυμηθεὶς ὅτι εἶχε παραιτήσῃ τὸ
ἐπάγγελμα του. Τότε ὁ καδὴς ὑπεχρέωσεν αὐτὸν
νὰ ἐπανεέλθῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ξυλοκοπήσας αὐτὸν
τὸν κατέρωθεσε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν δόλον του· ὅθεν τὸν
κατεδίκασεν εἰς τὸ ν' ἀποτίσῃ τὴν τιμὴν τῆς μετὰξῆς
καὶ εἰς ἱκανὸν πρόστιμον διὰ τὴν ψευδορκίαν του.

— Μουσικός τις παρεπονείτο ὡς οὐδεμίαν λαβὴν
ἀρριβὴν ἀπὸ Διονύσιον τὸν τύραννον Συρακουσῶν,
ὑποταθέντα πολλὰ εἰς αὐτόν. « Βίμεθα ἴσια ἴσια,
τῷ εἶπεν ὁ Διονύσιος· σὺ μὲν εὐχαρίστησας τὰς ἀ-
κούας μου μετὰ γλυκύν ἦχον, ἐγὼ δὲ σ' ἐθέψα μετὰ γλυ-
καίας ἐλπίδας. »

— Ῥωμαῖός τις ὀνομαζόμενος Γράνιος, συνεβού-
λευεν ἀδελφὸν φήτορα, πάσχοντα ὑπὸ συνάγχης ὅτ' ἐ-
συνήγοι, νὰ μεταχειρισθῇ ψυχρὸν τι ποτόν. — Ἀλλ'

αὐτὸ θέλει καταστρέφει ὁλότελα τὴν φωνὴν μου. —

Καὶ δὲν εἶναι καλῆτερον, ἐπανελάθειν ἐκείνος, νὰ κατα-
στρέψῃ τὴν φωνὴν σου παρὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πε-
λάτου σου;

— Ὁ αὐτοκράτωρ Διμετιανὸς συνείθιζεν ὅσας
ἐσχόλαζε νὰ ἐγυλίσται μόνος ἐν τῷ θωματίῳ, ἐν ᾧ
διασκέδαζε φονεῖων μυίας διὰ κίστρου χρυσοῦ. Αὐ-
λικὸς τις ἠρώτησε τίς ἦτο μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος.

« Οὐδαίς, ἀπεκρίθη ὁ Βίβιος Κρίσπος, οὔτε μία
μυία. »

Ο ΚΩΡΙΣΜΟΣ

Ποίημα δημοτικόν.

Θέ μου, καὶ ποῦ ντυρίσκειται καὶ ποῦ νὰ κρυφθῇ.
Εἰς τί λαγκάδι νὰ τηρᾷ, ῥαχοῦλες ν' ἀγναντεύῃ,
Ὅπόχασε τὸν ἀδερφὸ τῆρα τούτες ἡμέρες
Καὶ ψάχει ὅλα τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κρύους ἀέρες·
« Λαγκάδια μου, ῥαχοῦλες μου καὶ σεις μαῦρα βουνά μου,
« Μὴν ἴδατε τὸν ἀδερφὸ ὅπου εἶχα στὴν καρδίᾳ μου; »
Μὴ βγῆκε στὰ ψηλὰ βουνὰ καὶ στὰ κρύα πηγάδι
Πουρχότανε ὁ ἀδερφός καὶ ῥίχναν τὸ λιθάρι
Κ' ἐκ' ἡλπιζε νὰ τὸν εὕρῃ πουρχότανε στὸ κυνήγι,
Ποῦ βάσταγε στὸν ὄμο του τὸ μαῦρο κερουοῦλι.
Μὰ καὶ κάλι δὲν ἔτρεξαν κέμενε πικραμένος
Κέγορε γὰρ νὰ κοιμηθῇ σὺν παρκαπονέμενος.
Μὰ γυρε τὸν ἀνέφορο ἔς ἕναν ἀνηφοράκι,
Ὅπου εἶναι νὰ ψηλὸ βουνὸ καὶ ἕνα μορφὴ κλαράκι·
« Κλαράκι μου, δεινὸρῦλι μου καὶ σὺ ψηλὸ βουνὸ μου,
« Μὴν ἴδατε τὸν ἀδερφὸ ὅπου εἶχα στὴν ψυχῇ μου; »
Μᾶρθε πουλάκι καὶ ἔκατσε ἀπάνω πρὸς δεινὸρῦλι,
Δὲν ἐκτλάει σὺν πουλί, μὴν λάλει σὺν τραγοῦδι·
Μίχος Κανέλλος στέκεται, κάθεται, τὸ ῥωτάει
« Πουλάκι μου ποῦθεν ἐρχεσαι καὶ ποῦ θέλεις νὰ πάγῃς; »
— Ἀπὸ τούς κάμπους ἐρχομαι καὶ στὰ βουνὰ θὰ πάω
Ὅπου εἶναι τὰ κρύα νερά νὰ γλυκοκταλιδάω.
— Πουλάκι μου θέλω νὰ τοῦ εἰπῶ, κάτι νὰ σὲ ῥωτήσω·
« Μὴν εἶδες μου τὸν ἀδερφὸ καὶ αὐτοῦνε τὸ Χρίστο; »
— Ἐχθὲς τὸν εἶδα πηγάνε πέρα κατὰ τὴν Ἀθήνα.

— Στὰ βράχι' ἀπάνω κάθεται εἰς ἑνὸς δένδρου τὴ βίττα
Κ' ἐδελ' ὁ μαῦρος τὴ βουλή νὰ παῖ στὴν Ἀθήνα,
Νὰ παῖ ναυρὴ τὸν ἀδερφὸ καὶ αὐτὸν τὸ συντροφεῖ,
Ποῦ κάθονται στὰ ἔλατα καὶ λέγαν τὸ τραγοῦδι
Συράντα ἡμέρες περπατεῖ, συράντα ἡμερονύχτια,
Ὅλον τὸ κόσμον πέρασε καὶ πάλε δὲν τὸν ἤρε,
Καὶ πάλι πίσω γύρισε καὶ ἦρθε μετὰ τὸ χωριότου,
Κ' ἔγυρε γὰρ νὰ κοιμηθῇ, τὸν εἶδε εἰς ὀνειρότου.
Ὁ κόρβος ἐπετάχθηκε καὶ ἔγυρε ἴσια πέρα
Καὶ τὴν Ἀθήνα τήραξε καὶ τὸν κρύον ἀέρα.
Μὰ βλέπει καὶ ἔρχεται ἀδερφός σὺν τῷ παλληκάρι,
Μίχος Κανέλλος τὸν τηρᾷ σὺν ἡλίος, σὺν φεγγάρι.
Σόντας ἀνταμωθήκανε εἰς τὸ κλαρὸ ὑποκάτω
Τὰ βράχια ἐσκυθῆκανε καὶ ἦρθαν ἕνω κάτω,

Καὶ τὰ κλαρί' ἀνθήσανε καὶ κάμανε ροδάμι,
Κι' ὁ οὐρανὸς ἐφώτισε καὶ οὐλὸς ὁ κόσμος φάνη.

Μ. Σ. Λελέκος.

Σημ. Ὁ ποιητὴς τοῦ ἀνωτέρω ἐλέγου, ἄνθρωπος ἀπαιδευτὸς ἐντελὴς, συντάξας αὐτὸ, ἐν ᾧ ἐσχάτως διέτριβεν εἰς Ἀθήνας πάσχων κήλην καὶ θεραπεύμενος, μὰς παρέχει ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ ἐμπειρικῆς τινος θεραπείας τοῦ πάθους τούτου, ἀξίας προτοχῆς καὶ ἐμφυχώσεως. Γέρων Τριπολίτης, Βασιλείου Καρυδάκης καλούμενος, ἀνεκάλυψεν ἐν ταῖς κοιλάσι τῆς Ἀττικῆς βοτάνην δι' ἧς ἐπαγγέλλεται ὅτι θεραπεύει τὴν κήλην, καὶ πολλοὺς τῶν θεραπευθέντων φέρει εἰς ἀπόδειξιν, μεταξὺ δ' ἄλλων καὶ τὸν γράψαντα, ἢ μᾶλλον συντάξαντα τὸ ἀνω ποιημάτιον. Ἰσως δὲν εἶναι λόγου ἀνάξιον νὰ ἐρευνήσῃ τὸ ἱατροσυνέδριον περὶ τούτου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—ο—

Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι Συλλογὴ τῶν περὶ τὴν ἀναγεννώμενην Ἑλλάδα συνταχθέντων πολιτευμάτων, νόμων καὶ ἐπιστήμων πράξεων, ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τέλους τοῦ 1832. Ἐκδιδόντος *Α. Ζ. Μαμουκά.*

Τόμος Α'. Σελ. 427. Τὰ πρὸ τῆς πρώτης ἐθνικῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ συνελεύσεως καὶ κυρίως οἱ ὀργανισμοὶ τῶν τριῶν τοπικῶν Γερουσιῶν τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος (τοῦ Ἀρείου Πάγου) καὶ τῆς Πελοποννήσου.

Τόμος Β'. Σελ. 460. Τὰ σωζόμενα τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Α', ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων συνελεύσεως τὸ προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Α', ἐθνικὴν συνέλευσιν αἱ σωζόμεναι πράξεις ἢ ψηφίσματα τῆς Α', ἐθνικῆς συνελεύσεως πράξεις τοῦ ἐκτελεστικοῦ τὰ σωζόμενα τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν Ἀστρεῖ Β', ἐθνικῆς συνελεύσεως αἱ σωζόμεναι αὐτῆς πράξεις, τουτέστιν ἀποράσεις ἢ ψηφίσματα τὰ εἰς αὐτὴν παρουσιασθέντα ἔγγραφα, καὶ τὰ κατὰ τὴν Β' ταύτην ἐθνικὴν συνέλευσιν προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος.

Τόμος Γ'. Σελ. 450. Συνέχεια α) τῶν σωζομένων πράξεων τῆς Β', ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ β) τῶν σωζομένων ἔγγράφων τῶν εἰς αὐτὴν παρουσιασθέντων. Ἔτι δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς Κρήτης σωζόμενα ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ ἔτους 1823.

Τόμος Δ'. Σελ. 447. Συνέχεια τῶν Κρητικῶν ἔγγράφων πρακτικῆς τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Γ', ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντα ψηφίσματα καὶ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα.

Τόμος Ε'. Σελ. 448. Συνέχεια τῶν ἐπιστήμων ἔγγράφων τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Γ', ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων συνελεύσεως τὰ παρουσιασθέντα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα ἰδρυσικῆς καὶ πράξεως τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συνελεύσεως.

Τόμος ΣΤ'. Σελ. 449. Τὰ πρακτικὰ τῆς κατ' ἐπανάληψιν Γ', ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων συνελεύσεως, ἀρξαμένης

μὲν ἐν Ἑρμιόνη, τελευτήσασθαι δ' ἐν Τροιζήνι ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην παρουσιασθέντα ἔγγραφα.

Τόμος Ζ'. Σελ. 465. καὶ **Τόμος Η'.** Σελ. 463. Συνέχεια τῶν πρακτικῶν τῆς κατ' ἐπανάληψιν Γ', ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν εἰς αὐτὴν παρουσιασθέντων ἔγγράφων.

Τόμος Θ'. Σελ. 458. Τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς Γ', ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν παρουσιασθέντων ἔγγράφων, ἔτι δὲ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντα ψηφίσματα καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ παρὰ τῆς συνελεύσεως ταύτης ὁρισθέν πολιτικὸν σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.

Τόμος Ι'. Σελ. 454. Πράξεις τῆς ἀντικυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ αἱ ἐπὶ Κυβερνήτου προπαρασκευαστικαὶ πράξεις περὶ τῆς συγχροτήσεως τῆς Δ', ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Τόμος ΙΑ'. Σελ. 895. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ', ἐθνικῆς συνελεύσεως ΙΓ', ψηφίσματα τῆς συνελεύσεως ταύτης, καὶ ΡΜΘ'. ἔγγραφα, εἴτε μεταξὺ τῆς συνελεύσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως ἀνταλλαγέντα, εἴτε παρ' ἄλλων ὑποβληθέντα εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἐκ τῶν ΙΑ' ταύτων τόμων, οἱ μὲν πρῶτοι ἐξ ἑορτασιεῦθησαν τῷ 1839, ἐν Πειραιῇ οἱ δὲ ἐπόμενοι πέντε ἐν Ἀθήναις ὁ Ζ', καὶ ὁ Η', τῷ 1840, ὁ Θ' καὶ ὁ Ι' τῷ 1841, ὁ δὲ ΙΑ' τῷ 1852. Ἡ τιμὴ ἑκάστου τόμου εἶχε προσδιορισθῇ κατ' ἀρχὰς εἰς δραχμὰς δύο διὰ τοὺς ἐντὸς, εἰς δραχμὰς δὲ δύο καὶ ἡμίσην διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος συνδρομητὰς. Ἀλλὰ τοῦ ἐνδεκάτου ὅστις μόνος ἔχει ὄγκον πλείοντον τῶν ἐξ πρώτων ὁμοῦ λαμβανομένων, ἡ τιμὴ ὁρίσθη εἰς δραχμὰς 8. Ἐδομοσιεύθησαν δὲ εἰ μὲν δέκα πρῶτοι τόμοι φιλοτίμῳ συνδρομῇ τῶν ὁμογενῶν, ὁ δὲ 11, ψήφῳ τῶν Βουλῶν καὶ ἐγκρίσει τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Αἱ διάφοροι χρονολογίαι τὰς ὁποίας φέρουσιν οἱ πέντε τελευταῖοι τόμοι τῆς συλλογῆς ταύτης μαρτυροῦσι μετὰ πόσης ἐπιμονῆς ὁ ἐκδότης ἐπιδιώκει τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ. ἡ δ' ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ΙΑ' τόμου γενομένη ἐξιστόρησις τῶν δυσχερειῶν ὅσας ἀπέντησεν ἡ ἐκδοσις διὰ τὴν ὀλίγην προθυμίαν τοῦ κοινοῦ, καθίστησιν ἐτι μᾶλλον ἀξιόπαινον τὸν ζῆλον τοῦ ἀνδρός. Τῶνόντι, οἱ συνδρομηταὶ ὄντες 710 ὅτε ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος, ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐλαττούμενοι καὶ κατήντησαν εἰς μόνους, 92 ὅτε διανεμήθη ὁ δέκατος ὥστε ἐξ ἀνάγκης διεκόπη ἡ ἐκδοσις καὶ ἤθελεν ἴσως μείνει ἀτελής τὸ ἔργον ἂν δὲν ἀναλύμθανεν αὐτὸ ἡ κυβερνήσις διότι, χάρις εἰς τὴν προστασίαν αὐτῆς, ἐξεδόθη τελευταῖον ὁ ΙΑ' τόμος καὶ ἐλπίζεται νὰ συμπληρωθῇ μετ' οὐ πολὺ ἡ ὅλη συλλογὴ. Συνέβη, δηλοῦν εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀναγέννησιν, ἥτις, ἀρχίσασα ἀπὸ πολλῶν συνδρομητῶν, κατήντησεν ἐξ ἀκαταμαχῆτων περιστάσεων νὰ περιορισθῇ εἰς ὀλίγους, καὶ κύριος οἶδε ποῦ ἤθελεν ἐτι περιορισθῇ, ἂν δὲν ἐπῆρχετο ἡ προστασία τῆς Θεῆας Προνοίας, ἥτις, ἀφοῦ ἐξέδωκε τὸν ΙΑ' αὐτῆς τόμον, θέλει ἀναμφισβητως ἐκδώσει, ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, καὶ τοὺς ἀκυλοῦτους.

Ἐπάρχει ὁμως μεταξὺ τῶν δύο περιστάσεων καὶ μικρά τις διαφορὰ τὴν ὁποίαν δίκαιον εἶναι νὰ μὴ παρασιωπήσωμεν. Ἡ δὲ διαφορὰ αὕτη εἶναι ἡ ἐξῆς ὅτι ἡ μὲν ἐπέμβασις ἐκείνη τῆς Προνοίας ἦτο ἀποτελεσματὸς τῆς ἀπείρου αὐτῆς ἀγαθότητος, ἡ δὲ μεσολάβησις τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἦτο καθήκον, τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν διατί ἀνεβλήθη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἢ ἐκπλήρωσις. Διότι ἂν βιβλία τινὰ, καθὼς προσδιορισμένα εἰς ὠφέλειαν ἢ τέρψιν τοῦ κοινοῦ, δέον ὑπὸ τοῦ κοινοῦ νὰ ἐμφυχῶνται, ἄλλα, καθ'